

Ik ben erg blij dat er een centrale administratie komt van donoren en hoeveel kinderen ze verwekken, waarbij er een maximum gesteld wordt. Ik begrijp nu van 12 moeders. Eerder is gesproken over 25 kinderen. Beiden zijn prima. Wel blijkt de administratie nog niet altijd op orde.

Ik zou het nog wenselijk vinden als wensouders die online een donor zelf zoeken ook na kunnen gaan of deze donor al meer kinderen heeft. Er zijn momenteel mannen actief die al ruim over de 100, mogelijk over de 200 kinderen hebben en zich nog aanbieden op websites (en in het buitenland in klinieken). Als particulieren de mogelijkheid krijgen iemand na te gaan, dan zouden wensouders dit kunnen doen en zo dit soort donoren vermijden.

Natuurlijk is een donor-database Europees (of wereldwijd) helemaal geweldig, hopelijk lobbyt de overheid daar voor.

Wat ik nog mis in de wet is dat ouders niet verplicht zijn hun kinderen te informeren / de overheid niet haar verantwoordelijkheid pakt om dit te doen als de ouders het niet doen. Een kind heeft het recht om te weten wie zijn/haar ouders zijn. Je hebt recht op je eigen medische dossier. Het is voor mij echt niet te bevatten dat je dan niet te horen krijgt dat je door middel van donorconceptie verwekt bent. Tevens zijn de huidige DNA-technieken dermate goed dat de kans groot is dat je er toch wel achter komt. Als ouders het dan niet vertellen, dan brengt dit veel pijn met zich mee. De overheid zou op alle mogelijke manieren moeten laten zien dat een persoon recht heeft op kennis over zijn/haar ouders. Dat je recht hebt om kennis te nemen van informatie die zo verbonden is met je persoon. Ook als de donor een ziekte blijkt te hebben zouden donorkinderen geïnformeerd moeten worden. Dit is onmogelijk als je niet weet dat je donorkind bent.

Verder ben ik erg blij dat halfbroer en -zussen van dezelfde donor op aanvraag met elkaar in contact gebracht kunnen worden. Een donor vinden is iets wat veel graag willen, maar halfbroers en zussen is zeker zo belangrijk (en kan bijdragen aan het vinden van de donor). Echter de huidige testmethode die het FIOM gebruikt is niet geschikt voor halfbroers/zussen. Ik zou dan ook erg graag zien dat het geld wat beschikbaar wordt gesteld hiervoor niet uitgekeerd wordt als FIOM test, maar als budget. Zodat donorkinderen en donoren ook de keuze hebben om ergens anders te testen of iemand in te huren die helpt met zoeken.

Fijn dat er een donorkind deel uit maakt van het bestuur SDKB en goed dat er een adviescommissie ingesteld wordt wanneer een donor gegevens weigert. Hiermee zijn de kennis en ervaringen van donorkinderen geborgd in het proces.

Al met al wordt er al veel geregeld in deze wet. Belangrijke aanvulling wettelijk is dat kinderen actief geïnformeerd worden als ouders dat niet doen. Ik zou dat graag nog opgenomen willen zien. Tevens wat suggesties voor lobby en beleid: ene budget ipv FIOM test, lobby voor Europese databank en mogelijkheid de databank als particulier te raadplegen.

